

Per als catalans
de l'exili;
Per als catalans
de la pàtria,
una sola consigna:
Solidaritat catalana!

Bulletin d'Information de la "Société Française des Amis de la Catalogne"
25, rue Roquelaine - Tél. 229.83
TOULOUSE DE LANGUEDOC

Catalans estigueu
amatents. Els mo-
ments son decisius.
Passi el que passi
no obeïu altres con-
signes que les que
us doni :
Solidaritat catalana!

QUÈ ESPERA FRANCO ?

L'hora de la victòria

CATALANS : El món soncer celebra en aquestes hores històriques la formidable victòria de la democràcia mundial contra el feixisme. Aquesta hora transcendental que la humanitat esperava amb tanta impaciència i que els catalans desitjaven amb més afany que ningú, representa el començament de l'alliberació de la nostra pàtria.

Els catalans de França hem celebrat la victòria aliada amb l'emoçió que produeixen a l'ànima els grans esdeveniments històrics, conscients de la nostra participació en la grandiosa lluita i dels resultats considerables que ha de tenir per a l'esdevenidor de Catalunya.

En atansar-se la seva fi, Franco intenta encara salvar la seva pell i la dels seus preciosos col·laboradors cercant fórmules desesperades de darrera hora com el govern amfibi dels generals i els requetés, la regència de l'infant Don Carlos o els governs transicionals d'Aranda o del Duc d'Alba.

Pero és massa tard. L'opinió s'impacienta i manifesta la seva febre de manera inequívoca. Als incidents de Montserrat, s'engeixen les banderes republicanes de la Cibeles, les catalanes de la Sagrada Família, els pasquins de « Foc Nou » i Solidaritat Catalana i, darrerament, l'atemptat a Barcelona contra el governador Correa Voglissón.

Els catalans som republicans i desitgem per a la nostra pàtria un règim de llibertat que pugui desenrotllar-se en el marc d'una República espanyola liberal, comprensiva, autonomista mentre no pugui esdevenir federal. Però aspirem també a reconstruir una pàtria vigorosa i puixant que només podrà obtenir-se amb la unió fervorosa i lleial de tots els patriotes entorn de l'autoritat indiscutible i única del President de Catalunya i amb la solidaritat efectiva i sincera dels catalans en la tasca comuna de refer el país.

Aspirem a una vida nova, feta de treball i de seny, de disciplina i de virtut, de llibertat i de civisme allunyant per a sempre les maniobres partidistes, els sectarismes, les intrigues deslleials. La nova Catalunya sent horror i fàstic pels núvols de fum que puguin amagar propòsits tòrbols i desitja viure en un clima d'ordre i de pau, de llibertat i democràcia.

La pàtria nova demana puresa, honestat i eficiència. En la Catalunya proxima per la qual lluitem la paraula democràcia ha de tenir un contingut vivent i substancial, perquè la nostra gent és democrata de cor, estima la justícia, venera la pau i es daleix par la llibertat, símbols eterns negats grollerament pel feixisme i pel falangisme, sistemes muntats sobre la tirania, la guerra i l'esclavatge.

Els catalans denunciem al món el règim franquista perquè constitueix un refugi de l'eix, un viver del feixisme, un cap de pont dels nazis a Occident. Units en el grandios front patriòtic de Solidaritat Catalana, proclamem que la Catalunya democràtica aspira a recobrar ben aviat la seva llibertat per a fer-ne l'ús precios que la pàtria espera en un clima de veritat, de disciplina, de germanor i de treball.

Als Germans de Catalunya

Germans de Catalunya ! El feixisme ha estat vençut. Franco caigut moralment a Reims a les 2^h 41 del dia 8 de Maig de 1945. Fill del nazisme alemany i del feixisme italià, creat per Hitler i Mussolini, recolzat en el potencial de l'eix, el dictador espanyol s'ha enfonsat en la catàstrofe italo-alemanya que representa aquesta desfeta de les forces de reacció vençudes per la democràcia mundial.

Franco pot subsistir materialment alguns dies, algunes setmanes, com subsisteixen els moribunds gràcies a les bales d'òxigen. Però està ferit de mort. Ni el poble espanyol, ni els aliats, ni els russos, ni l'opinió mundial no li permetran de subsistir.

Hem esperat amb afany aquesta hora ansiada de la victòria i en viurem avui aquests moments històrics sentim que resten compensades les angoixes de la persecució nazi, les tristesses de l'exili, els pesombres dels camps de concentració i de les nits sense estels. Avui més que mai besllumen per a la nostra terra les mateixes clarsors de llibertat amb què el sol de la victòria ens il·lumina a nosaltres.

Germans de Catalunya : El nostre cor i el nostre pensament no us han deixat mai. Ni en les hores més amargues, on sigui que hagin estat els catalans escampats pel món han portat sempre amb ells amb el record dels éssers estimats, l'enyorança de la pàtria, l'amor a la terra nadiua, la fe en les seves llibertats nacionals.

Hi ha un reactiu infal·lible : es revelar els catalans d'arreu del món : el patriotisme, el fet vivent de l'existència de la Nació Catalana per obra i gràcia de la seva llengua immortal i per la voluntat invencible del seu poble que la venera i que l'estima.

No fa gaires dies, els catalans de Tolosa de Llenguadoc varem tenir la joia d'escoltar una autèntica cobla de sardanes en ocasió de la diada de Sant Jordi. La plaça del Capitoli estava plena de catalans i l'alegria i l'enyorança es reflectien en l'emoçió de totes les cares. Un anarquista català de seixanta anys, un veterà cenetista dels bons, s'ens atansà mentre la Cobla llenguava als aires

els acords vibrants de la Santa Espina i ens digué :

— A veure si ho enteneu ! Jo soc un sense pàtria. La meua pàtria és el món. I malgrat això, en sentir la Santa Espina, el cor em surt d'ací dins i ploro com un infant.

I en efecte. L'anarquista plorava d'emoçió com plorava aquell comunista català de més amunt i els socialistes catalans que feien rotlle.

— Prou que ho enteneu — varem contestar-li — és perquè sou comunistes, anarquistes o socialistes, de cervell, però sou catalans de cor. Sou « catalans », abans que tot. Sou com aquell lluitador obrerista amic meu, home d'acció, sense pàtria (!) que, delicat de salut i sol a l'exili, s'arribà un dia fins a casa per donar-nos el seu « tresor » :

— Teniu, ens digué, Preneu això. És un saquet contenint terra catalana recollida moments abans de travessar la frontera. Estic molt i si em morís us demano que em feu el favor de tirar-la sobre la meua tomba. Què voleu ? Em sembla que així la mort em serà més suau...

Compreneu, germans ? Les llàgrimes d'enyorament de les sardanes de Sant Jordi i el pensament no menys enyorat del lluitador obrerista, en els fons anaven per nosaltres. Eren l'exponent de la mateixa fe, dels mateixos sentiments, dels mateixos anhels, de les mateixes esperances.

— Teniu, ens digué, Preneu això. És un saquet contenint terra catalana recollida moments abans de travessar la frontera. Estic molt i si em morís us demano que em feu el favor de tirar-la sobre la meua tomba. Què voleu ? Em sembla que així la mort em serà més suau...

Compreneu, germans ? Les llàgrimes d'enyorament de les sardanes de Sant Jordi i el pensament no menys enyorat del lluitador obrerista, en els fons anaven per nosaltres. Eren l'exponent de la mateixa fe, dels mateixos sentiments, dels mateixos anhels, de les mateixes esperances.

I si mai, mai, no haviem perdut la fe en la causa justa de Catalunya avui podem dir-vos que la victòria s'atansa, que la resurrecció és imminent, que l'hora de la llibertat és prop vostre. Els catalans de França, els més nombrosos dels que son a l'exili, i els catalans d'Amèrica com els catalans de tot arreu, s'han unit tots sota l'autoritat màxima del president de Catalunya. Totes les forces catalanes s'han reorganitzat i unit llurs esforços en una voluntat comuna : la de refer Catalunya, treballar per a la seva renovació i lluitar per la seva grandesa.

No us impacienteu. Espereu encara. Però treballem. Treballem com nosaltres, sense odi, sense rancúnies, oblidant les angoixes passades i no pensant més que en l'ideal. Feu com nosaltres : reorganitzau-vos, treballem en el si de les vostres organitzacions i uni-u-vos en aquesta nova Solidaritat Catalana que ha d'anunciar al món la resurrecció de la pàtria.

I que per totes les cantonades de Barcelona i de les ciutats i viles i pobles catalans es vegin les mateixes, les úniques consignes : Solidaritat Catalana, Solidaritat Catalana, Solidaritat Catalana.

Aquesta consigna, germans de la pàtria, ho vol dir tot : Unió per a la victòria, fraternitat patriòtica, fe en la glòria immortal de Catalunya.

Domènec de BELLMUNT.

Foc Nou a la Rambla

De Barcelona ens arriben notícies que ens omplen d'alegria i no dubtem que ens acompanyaran en el nostre gòlg tots els catalans exiliats a França.

« Foc Nou », el popular setmanari portanveu de Solidaritat Catalana, i del qual estem autoritzats per a dir que reapareixerà ben aviat, fou editat a tamany reduït el dia 14 d'abril i planat a les parets per tot Barcelona. Així mateix milers d'exemplars circulaven de mà en mà.

Saben pel mateix conducte, que els nostres germans de Catalunya veuen en Solidaritat Catalana la única i veri-

table expressió dels seus ideals i que consideren aquest moviment català en terres de França, el nou instrument de la unitat catalana.

La persona que ens informa ens ha explicat detalladament tot l'entusiasme existent a Catalunya per Solidaritat Catalana i el seu portanveu.

Nosaltres, no podem fer més que folletar tots els components de Solidaritat Catalana. El bloc que ja es preveu serà l'aglutinant en un demà no llunyà de tots els catalans que han romàs a Catalunya, com ja ho és avui dels catalans exiliats a França.

ELS ARTIFEXS
DE LA
VICTORIA

